

Άριθμός 30

Ο ΠΕΡΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΝΟΜΟΣ
(ΚΕΦ. 285 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 19 ΤΟΥ 1960, 12 ΤΟΥ 1964,
29 ΚΑΙ 59 ΤΟΥ 1966 ΚΑΙ 53 ΤΟΥ 1968)

Κανονισμοί δυνάμει του άρθρου 10.

Το Ύπουργικόν Συμβούλιον, ένασκούν τας δια του άρθρου 10 του περι Αστυνομίας Νόμου χορηγουμένας αυτώ έξουσίας, και τή γνωμοδοτήσει του Αρχηγού τής Αστυνομίας, εκδίδει τους ακόλουθους Κανονισμούς :

1. Οί παρόντες Κανονισμοί θα αναφέρονται ως οί περι Αστυνομίας (Πειθαρχικοί) (Τροποποιητικοί) Κανονισμοί του 1972 και θα αναγνωσκώνται όμοι μετά των περι Αστυνομίας (Πειθαρχικών) Κανονισμών του 1958 έως 1968 (έν τοίς έφεξής αναφερομένων ως «οί βασικοί Κανονισμοί») και οί βασικοί Κανονισμοί και οί παρόντες Κανονισμοί θα αναφέρονται όμοι ως οί περι Αστυνομίας (Πειθαρχικοί) Κανονισμοί του 1958 έως 1972.

Έφημερίς
Κυβερνήσεως
Παράρτημο
Τρίτον :
30.4.1958
17.7.1958
13.8.1960.
Έπίσημος
Έφημερίς
Παράρτημα
Τρίτον :
7.6.1968.

2. Οί Κανονισμοί 19 και 20 των βασικών Κανονισμών διαγράφονται και αντικαθίστανται δια των ακόλουθων Κανονισμών αντίστοιχως :

«Συνοπτική
έκδίκασις
άδικημάτων.

19.—(1) Άνεξαρτήτως των διατάξεων των Κανονισμών 8 έως 18, άμφοτέρων συμπεριλαμβανομένων, έν περιπτώσει καθ' ήν, κατόπιν ύποβολής άναφοράς ή προβολής ίσχυρισμού, φαίνεται έκ πρώτης όψεως ότι μέλος τής Δυνάμεως δυνατόν να έχη διαπράξη άδίκημα, όπερ, κατά την κρίσιν του Άστυνομικού Διευθυντού θα έτιμωρείτο έπαρκώς δια χρηματικής ποινής μη ύπερβαινούσης τας δύο λίρας ή έτέρας μικροτέρας ποινής, ό Άστυνομικός Διευθυντής ή ό ύπ' αυτού όριζόμενος Βοηθός Άστυνομικός Διευθυντής, δύναται να διεξαγάγη άνάκρισιν κατά τό δοκούν και, άφού προηγουμένως πληροφορήση τόν κατηγορούμενον περι του άδικήματος και τής καθ' αυτού έκ πρώτης όψεως ύποθέσεως και άκούση τούτον, να εκδώση άπόφασιν επί τής ύποθέσεως και εάν αύτη είναι καταδικαστική να επιβάλη ποινήν μέχρι δύο λιρών ή έτέραν μικροτέραν ποινήν :

Νοείται ότι, έν περιπτώσει καθ' ήν ό κατηγορούμενος εύρεθή ένοχος και ό Άστυνομικός Διευθυντής ή ό Βοηθός Άστυνομικός Διευθυντής, άναλόγως τής περιπτώσεως, κρίνη ότι, λόγω τής σοβαρότητος του άδικήματος ή λόγω των περιστάσεων ύπό τας όποιας διεπράχθη, έδει τούτο να συνεπάγηται σοβαρωτέραν ποινήν τής των δύο λιρών, ούτος δέν προβάινει εις την επιβολήν ποινής άλλά παραπέμπει την ύπόθεσιν μετά συνοπτικής έκθέσεως επί των γεγονότων και επί των πορισμάτων του εις τόν Ύπαρχηγόν όστις, άφού μελετήση τά ύποβληθέντα αυτώ έγγραφα και άκούση τόν κατηγορούμενον, δύναται να επιβάλη ποινήν συμφώνως πρός τόν Κανονισμόν 18, ή πριν επιβάλη, ποινήν, να ενεργήση, ή διατάξη τήν διενέργειαν περαιτέρω άνακρίσεως κατά τό δοκούν.

(2) Άνεξαρτήτως των διατάξεων τής παραγράφου (1) του παρόντος Κανονισμού—

- (α) όσάκις ό 'Αστυνομικός Διευθυντής γνωρίζει έξ ιδίας αντίληψεως τήν διάπραξιν άδικήματος ύπό μέλους τής Δυνάμεως τελούντος ύπό τήν διοίκησιν αυτού δύναται, άφού άκούση τόν κατηγορούμενον, νά επιβάλη είς αυτόν ποινήν μη ύπερβαίνουσαν τάς δύο λίρας ή έτέραν μικρότεραν ποινήν άνευ διεξαγωγής οίασδήποτε άνακρίσεως·
- (β) όσάκις ό Βοηθός 'Αρχηγός γνωρίζει έξ ιδίας αντίληψεως τήν διάπραξιν άδικήματος ύπό μέλους τής Δυνάμεως δύναται, άφού άκούση τόν κατηγορούμενον, νά επιβάλη είς αυτόν ποινήν μη ύπερβαίνουσαν τάς δύο λίρας ή έτέραν μικρότεραν ποινήν άνευ διεξαγωγής οίασδήποτε άνακρίσεως·
- (γ) όσάκις ό 'Αρχηγός ή ό 'Υπαρχηγός γνωρίζει έξ ιδίας αντίληψεως τήν διάπραξιν άδικήματος ύπό μέλους τής Δυνάμεως δύναται, άφού άκούση τόν κατηγορούμενον, νά επιβάλη είς αυτόν ποινήν συμφώνως πρός τόν Κανονισμόν 18 άνευ διεξαγωγής οίασδήποτε άνακρίσεως·

(3) Πάσα ποινή επιβαλλομένη δυνάμει του παρόντος Κανονισμού κοινοποιείται είς τόν κατηγορούμενον κατά τόν χρόνον τής επιβολής αυτής ή τό ταχύτερον δυνατόν μετά ταύτα.

(4) 'Εν τῷ παρόντι Κανονισμῷ ή έκφρασις «μέλος τής Δυνάμεως» σημαίνει πᾶν μέλος τής Δυνάμεως φέρον τόν βαθμόν του 'Ανωτέρου 'Υπαστυνόμου ή κατώτερον.

Ἐφέσεις.

20.—(1) Πᾶς άστυφύλαξ ή λοχίας, κατά του όποίου έξεδόθη άπόφασις ή είς τόν όποίον έπεβλήθη ποινή, δύναται νά έκκαλέση ταύτην ένώπιον του 'Αρχηγού έντός έπτά ήμερῶν από τής ήμερομηνίας τής τοιαύτης άποφάσεως και ποινής ή έν περιπτώσει καθ' ήν ή ποινή έπεβλήθη μεταγενεστέρως, από τής ήμερομηνίας τής επιβολής τής ποινής, εάν δε αυτή υπόκειται είς άναθεώρησιν, από τής ήμερομηνίας τής είς αυτόν κοινοποιήσεως τής άποφάσεως τής άναθεωρήσεως.

(2) Πᾶς 'Υπαστυνόμος κατά του όποίου έξεδόθη άπόφασις ή είς τόν όποίον έπεβλήθη ποινή, δύναται νά έκκαλέση ταύτην ένώπιον του 'Υπουργικού Συμβουλίου έντός έπτά ήμερῶν από τής ήμερομηνίας τής τοιαύτης άποφάσεως και ποινής, ή έν περιπτώσει καθ' ήν ή ποινή έπεβλήθη μεταγενεστέρως, από τής ήμερομηνίας τής επιβολής τής ποινής, εάν δε αυτή υπόκειται είς άναθεώρησιν, από τής ήμερομηνίας τής είς αυτόν κοινοποιήσεως τής άποφάσεως τής άναθεωρήσεως.

(3)—(α) Είς πᾶσαν περίπτωση ένδόσεως άθωωτικής άποφάσεως ύπό του Προεδρεύοντος 'Αξιωματικού, ό 'Αστυνομικός Διευθυντής δύναται νά έκκαλέση ταύτην ένώπιον του 'Αρχηγού έντός έπτά ήμερῶν από τής ήμερομηνίας τής τοιαύτης άποφάσεως.

(β) Είς πᾶσαν περίπτωση ένδόσεως άθωωτικής άποφάσεως ύπό του 'Αστυνομικού Διευθυντού ένεργούντος ως Προεδρεύοντος 'Αξιωματικού Βοηθός 'Αρχηγός (Διοικήσεως) δύναται νά έκκαλέση ταύτην ένώπιον του 'Αρχηγού έντός δεκατεσσάρων ήμερῶν από τής ήμερομηνίας τής τοιαύτης άποφάσεως.

(γ) Είς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ Βοηθὸς Ἀρχηγὸς (Διοικήσεως) θεωρήσῃ ὅτι εἰς οἰανδήποτε ὑπόθεσιν δι' ἀδίκημα ἢ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ εἶναι ἀνεπαρκής, οὗτος δύναται νὰ ἐκκαλέσῃ ταύτην ἐνώπιον τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐντὸς δεκατεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς.

(4) Εἰς πάσαν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη ἢ ἡ ποινὴ ἐπεβλήθη δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 19 αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις ἐφαρμόζονται :

(α) Ὄταν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθῃ ἢ ἡ ποινὴ ἐπεβλήθῃ ὑπὸ τοῦ Βοηθοῦ Ἀρχηγοῦ, τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ ἢ τοῦ Βοηθοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ, τὸ καταδικασθὲν μέλος τῆς Δυνάμεως δύναται νὰ ἐκκαλέσῃ ταύτην ἐνώπιον τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐντὸς ἐπτά ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως καὶ ποινῆς, ἢ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ποινὴ ἐπεβλήθη μεταγενεστέρως ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς.

(β) Ὄταν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθῃ ἢ ἡ ποινὴ ἐπεβλήθῃ ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ ἢ τοῦ Ὑπαρχηγοῦ, τὸ καταδικασθὲν μέλος τῆς Δυνάμεως δύναται νὰ ἐκκαλέσῃ ταύτην ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐντὸς ἐπτά ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως καὶ ποινῆς, ἢ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ποινὴ ἐπεβλήθη μεταγενεστέρως, ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς, ἐφ' ὅσον εἰς ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ εἶναι μία τῶν ἀκολουθῶν :

«(i) Ἀπόλυσις·

(ii) Ἐξαναγκασμὸς πρὸς παραίτησιν·

(iii) Ὑποβιβασμὸς κατὰ βαθμὸν ἢ τάξιν·

(iv) Κατακράτησις, διακοπὴ ἢ ἀναβολὴ παροχῆς ἐτησίας προσαυξήσεως».

(5) Πάσα ἔφεσις δυνάμει τῶν παραγράφων (1), (2) ἢ (4) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐνεργουμένη δέον ὅπως εἶναι ἔγγραφος, περιέχῃ λεπτομερῶς τοὺς λόγους ἐφ' ὧν ἐδράζεται αὐτὴ καὶ ὑποβάλληται μέσῳ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ εἰς τὸν Ἀρχηγὸν ἢ μέσῳ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως».

3. Ὁ κανονισμὸς 21 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς :

(α) Διὰ τῆς ἐξ αὐτοῦ διαγραφῆς τῶν λέξεων «τῆς παραγράφου (1)» (τρίτη καὶ τετάρτη γραμμαί) καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν διὰ τῶν λέξεων «τῆς παραγράφου (1), (2) ἢ (4)».

(β) Διὰ τῆς εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ προσθήκης τῆς ἀκολουθοῦ παραγράφου ὡς παραγράφου (2), τοῦ ὑφισταμένου μέρους αὐτοῦ ἀριθμουμένου ὡς παράγραφος (1) :

«(2) Ὁ Ἀρχηγός, ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἐξουσιῶν αὐτοῦ δυνάμει τῆς παραγράφου (3) τοῦ Κανονισμοῦ 20, δύναται—

(α) νὰ ἀκυρώσῃ τὴν ἀπόφασιν, νὰ καταδικάσῃ τὸν κατηγορούμενον καὶ νὰ ἐπιβάλῃ εἰς αὐτὸν τοιαύτην ποινὴν οἴαν, ὑπὸ τὰς περιστάσεις τῆς ὑποθέσεως, θεωρεῖ ἀρμόζουσαν·

- (β) να δώσει οδηγίας όπως διεξαχθή περαιτέρω ανάκρισις
ἢ να διατάξη επανεκδίκασις τῆς υποθέσεως·
- (γ) να μετατρέψη οἰανδήποτε ἐπιβληθεῖσαν ποινήν·
- (δ) να ἀπορρίψη τὴν ἔφεσιν».

Ἐξεδόθησαν τῇ 25ῃ Ἰανουαρίου 1973.

(Υ.Ε. 523/59/9.)